

anledning af Direktøren for Fængselsvæsenet kan Justitsministeren forandre den trufne Afgørelse om, hvor Frihedsstraffen skal udstaaes, saafremt dette efter Omstændighederne skønnes formaalstjenligt. Skønnes det under Straffens Udstaaelse, at en Fortsættelse af denne vil være unyttig eller vil medføre Fare for alvorlig Forværrelse af den dømtes Tilstand, bliver Sagen efter Begæring af Direktøren for Fængselsvæsenet paany at indbringe for Retten, som efter indhentet Lægeerklæring afgør, om Straffuldbyrdsen skal fortsættes eller afbrydes.

Stk. 3. Finder Retten enten straks eller ved senere Bestemmelse Straf uanvendelig, afgør den, om Sikkerhedsforanstaltninger i Medfør af § 73 skal træffes.

§ 19.

Beruseelse udelukker kun Anvendelse af Straf, naar Gerningsmanden har handlet uden Bevidsthed.

§ 20.

Stk. 1. For saa vidt ikke andet er bestemt, finder Lovgivningens Straffebestemmelser Anvendelse paa forsætlige Lovovertrædelser.

Stk. 2. Forsæt foreligger, naar Gerningsmanden ved sin Handling vil hidføre, hvad der efter Loven kræves til Forbrydelsen, eller anser dennes Indtræden som en nødvendig eller overvejende sandsynlig Følge af Gerningen eller vel kun anser Forbrydelsens Indtræden som mulig, men vilde have handlet, selv om han havde anset den som sikker.

§ 21.

Stk. 1. Uagtsomhed straffes ved de i denne Lov omhandlede Lovovertrædelser kun, naar det er særlig hjemlet. Paa andre Lovovertrædelser er de paagældende Straffebud anvendelige, ogsaa naar Lovovertrædelsen er begaaet af Uagtsomhed, medmindre det modsatte har særlig Hjemmel.

Stk. 2. Uagtsomhed foreligger, naar Gerningsmanden, uden at Lovovertrædelsen kan tilregnes ham som forsætlig, ved sin Handling har tilsidesat den Agtpaagivenhed, som det af Hensyn til andres Retsgoder var hans Pligt at udvise.

§ 22.

Hvor Straf eller forhøjet Straf betinges af, at en forsætlig Lovovertrædelse har en bestemt uforsætlig Følge, indtræder denne Straf dog kun, naar saadan Følge kan tilregnes Gerningsmanden som uagtsom, eller han har undladt efter Evne at afværge den, efter at han er bleven opmærksom paa Faren.

4 de Kapitel.

Forsøg og Medvirken.

§ 23.

Stk. 1. Handlinger, som bestemt sigter til at fremme eller bevirke Udførelsen af en Forbrydelse, straffes, naar denne ikke fuldbyrdes, som Forsøg.

Stk. 2. Den for Lovovertrædelsen foreskrevne Straf kan ved Forsøg nedsættes, navnlig naar Forsøget vidner om ringe Styrke eller Fasthed i det forbryderske Forsæt.

Stk. 3. For saa vidt ikke andet er bestemt, straffes Forsøg kun, naar der for Lovovertrædelsen er foreskrevet højere Straf end Hæfte.